

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ. (2544) .การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

กาญจนา แก้วเทพ. (2541). สื่อมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

กาญจนา แก้วเทพ (2542). ฝี พุทธ พรหมณ์ และสื่อ. โลกของสื่อ เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ: ที.พี. พรินท์

การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.wikipedia.org>. [2553, พฤศจิกายน 24].

แกนนำพรม.ยันปิดล้อมรัฐสภา กันไม่ให้รัฐบาลแถลงนโยบาย. คมชัดลึก. (6 ตุลาคม2551): 1.

ก่อเกียรติ พาณิชกุล. (2545). พจนานุกรมศัพท์นิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ฐานรวมห้อง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). เป็นฮีโร่ของลูก...ไม่ยากอย่างที่คิด. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: 5 <http://www.kriengsak.com/node/124>. [2554, กุมภาพันธ์ 5].

กฤษณ์ ทองเลิศ. (2540). สื่อมวลชน การเมือง และวัฒนธรรม: องค์รวมแห่งสายสัมพันธ์ของวิถีชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สวนทองถิ่น.

กฤษณ์ ทองเลิศ. (2540). การบรรยายในรายวิชาการถ่ายภาพทางวารสารศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต ภาคเรียนที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2540.

- กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และ จันทิมา เอี่ยมมานนท์. (บรรณาธิการ). (2549). มองสังคมผ่าน
วาทกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำอูทานเสริมบท. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.maceducation.com/eknowledge/
2411106100/10.htm](http://www.maceducation.com/eknowledge/2411106100/10.htm) . [2552, ธันวาคม 3]. จาก
- คนไทยเต็ม. (2551). การแก้ไข ยกเลิก หรือคงใช้รัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 ทำเพื่อใคร?. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: <http://www.serichon.com/index.php?topic=4563.0>. [2551, กรกฎาคม 14].
- จำลองไม้ไว้ใจสมชาย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://www.astv-tv.com/news1 /viewnews. php?
dataid=1005073](http://www.astv-tv.com/news1 /viewnews. php? dataid=1005073). [2554, มกราคม 16]
- ทิวีส ฤกษ์ศิริสุข. (2008). ชมรมคนรักอุดร ปะทะ พันธมิตรฯ อุดร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:
<http://www.prachatai.com/journal/2008/07/17474>. [2552, ตุลาคม 15].
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2540). รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ ทฤษฎี: หนึ่งทศวรรษรัฐศาสตร์
แนววิพากษ์. กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2539). รัฐ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เนื่องมาจากเหตุ (นามแฝง). บทวิพากษ์ระบอบ ประชาธิปไตย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:
[http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=nainaung&month=1-2006&date
=06&group=1&gblog=7](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=nainaung&month=1-2006&date=06&group=1&gblog=7). [2554, กุมภาพันธ์ 2].

ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2549). "โฆษณาตัวเองอย่างไรให้น่าเชื่อถือ?: กลวิธีทางภาษาในการโฆษณาตัวเองของนักการเมืองไทยจากมุมมองวัจนปฏิบัติศาสตร์". ใน มองสังคมผ่านวาทกรรม. กฤษดาวรรณ หงส์ลดาธรรม์ และ จันทิมา เอี่ยมมานนท์. (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวดี ไชรวิส. (2553). คำพังเพย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://คำพังเพย.blogspot.com/>. [2553, ตุลาคม.14].

ไทยรัฐออนไลน์. (2552). เขมรตบหน้าไทย ตั้ง"ทักษิณ" ที่ปรึกษาฮุนเซน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thairath.co.th/content/pol/44599>. [2552, พฤศจิกายน 6].

ทีมงาน Thai Top Wedding. (2551). ความหมายของสีตามประเพณีไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaitopwedding.com/color%20meaning/color-meaning.html>. [2554, มีนาคม 23].

ธงชัย วินิจจะกุล. (2534). รายงานโครงการวิจัยเสริมหลักสูตรเรื่องวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์แบบวงศาคณาจารย์. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: กรุงเทพฯ

ธัชชา จำเนียรกุล. (2553). ตราสัญลักษณ์พระนามย่อ และ สีประจำพระองค์ของพระราชวงศ์จักรีรัชกาลที่ ๙. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.royjaithai.com/webboard/index.php?topic=666.0>. [2554, กุมภาพันธ์ 28].

ธนทรศน์ อินทะวงศ์. สัมภาษณ์. [2553, ตุลาคม 15].

เนชั่น และ INN. (2551). ประมวลเหตุการณ์พันธมิตรยึดทำเนียบรัฐบาล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.oknation.netblog/print.php?id=307061>. [2553, สิงหาคม 18].

ฝ่ายวิชาการ บริษัทสกายบุ๊กส์, เรียบเรียง (2553). สมาธิ คำพังเพย และสำนวนไทย. กรุงเทพฯ : สกายบุ๊ก.

พระเทพเวที. (2532). พุทธธรรม. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์: กรุงเทพฯ

พระธรรมกิตติวงศ์. (2553). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.kalyanamitra.org/_daily/dhamma/index.php?option=com_content&task=view&id=2587&Itemid=99999999. [2553,กรกฎาคม 6].

พิชัย นิลทองคำ (2550), ผู้รวบรวม. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: อทตยา มิลเลนเนียม.

พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย. (2551). แถลงการณ์ ฉบับที่ 27/2551 เรื่อง ประกาศชัยชนะของประชาชน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.dek-d.com/board/view.php?id=1200266> [2551, ธันวาคม 7].

พรรณงาม เก้าธรรมสาร. (2552). กระบวนการบูรณาการรัฐชาติไทยกรณีจังหวัดชายแดนใต้: บทเรียนระบบเทศบาลในรัชกาลที่ 6. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://human.pn.psu.ac.th/ojs/index.php/eJHUSO/article/view/45>. [2553, ธันวาคม 25].

ยุทธชัย อนันตศักรานนท์. (2551). ทำไมคนจีนจึงให้ความสำคัญกับสีแดง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://wblog/petpetpe/2008/08/05/entry-1ww.oknation.net/>. [2554, มีนาคม 1].

ระบบเผด็จการ. (2554). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/ระบบเผด็จการ> [2554, กุมภาพันธ์ 10].

ร้านทำมือ. (2554). องค์ประกอบการสื่อสาร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://rta-1.blogspot.com/>.
[2554, มีนาคม 18].

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2548). หลักรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

วิกิพีเดีย. (2554). เมืองไทยรายสัปดาห์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/เมืองไทยรายสัปดาห์>. [2553, สิงหาคม 3].

วิกิพีเดีย (2554). การเมืองใหม่. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/การเมืองใหม่>.
[2554, มกราคม 13].

วิกิพีเดีย. (2554). นพดล บัทมะ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: [http://th.wikipedia.org/wiki/%http://th.wikipedia.org/wiki/นพดล บัทมะ](http://th.wikipedia.org/wiki/%http://th.wikipedia.org/wiki/นพดล_บัทมะ). [2554, กุมภาพันธ์ 22]

วิกิพีเดีย. (2554). เยาวภา วงศ์สวัสดิ์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://th.wikipedia.org/wiki/เยาวภา_วงศ์สวัสดิ์. [2554, กุมภาพันธ์ 12].

วิกิพีเดีย. (2554). สายรัดข้อมือ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/สายรัดข้อมือ>.
[2554, กุมภาพันธ์ 24].

วิกิพีเดีย. (2554). สีเหลือง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/สีเหลือง>. [2554, กุมภาพันธ์ 26].

วิกิพีเดีย (2554). พรรคการเมืองใหม่. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://th.wikipedia.org/wiki/พรรคการเมืองใหม่>. [2553, พฤศจิกายน 12].

วิกิพีเดีย. (2553). สมจิตร จงจอหอ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: th.wikipedia.org/wiki/สมจิตร_จงจอหอ. [2554, มีนาคม 22].

วิกิพีเดีย.(2553). สมชาย วงศ์สวัสดิ์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://th.wikipedia.org/wiki/สมชาย_วงศ์สวัสดิ์. [2554, มกราคม 13].

วีระ มุสิกพงศ์ . สัมภาษณ์. [2553, พฤศจิกายน 25].

ศิริพร ภัคดีผาสุข (2549). "ความแหวกแนวและอารมณ์ขันของสมญาณามักการเมืองไทยในสื่อมวลชน". ใน มองสังคมผ่านวาทกรรม. กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ และจันทิมา เขียวมานนท์. บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). การบริหารงานโฆษณา และการส่งเสริมการตลาด. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา

สถาบันภาษาศาสตร์. (2525). ปทานุกรมฉบับหลวง. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.

สมเด็จพระพี่นางฯ สิ้นพระชนม์แล้ว. (2551). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.dek-d.com/board/view.php?id=1008155>. [2551, มกราคม 25].

สมเกียรติ วันทะนะ. (2544). อุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย. นครปฐม: โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมการอบรมการเกษตรแห่งชาติ.

สุนันท์ เลาะวิธิ (2546). วาทกรรมเรื่องความอ่อนความผอมในรายการโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีย์รัตน์ ลิ้มปะนะวิจิธ (2547). วาทกรรมในข่าวอัตวินิบาตกรรมของหนังสือพิมพ์ไทย. วิทยานิพนธ์
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2545). การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพฯ : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์ พริ้นติ้ง

สุวัฒน์ อภัยศักดิ์. (2551). ใครอยู่เบื้องหลังสถานการณ์ฉุกเฉิน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: แหล่งที่มา
<http://www2.manager.co.th/Daily/ViewNews>. [2551, กันยายน 2].

มติชนออนไลน์. (2551). ส.ส.เหนือแตกคอ! กลุ่ม เนวิน ล่าซื้อหนูน สมคร-80ส.ส.กลุ่ม ยงยุทธ รุม
ต้าน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.matichon.co.th>. [2553, พฤศจิกายน 26].

อารยา ถาวรวันชัย. (2538). ภาพลักษณ์ของ "วีรบุรุษ" แบบ "ผู้ร้ายกลับใจ" ที่ปรากฏในสื่อมวลชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิชาติ สถิตนิรามัย (2551). มองซ้ายมองขวา ประชาชาติธุรกิจ. [2551, ตุลาคม 9].

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2542). ระบบวิทยุและโทรทัศน์ไทย: โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และ
ผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อมร จันทรมบูรณ์. (2537). เผด็จการรัฐสภา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://looktao.multiply.com/journal/item/173/173>. [2554, กุมภาพันธ์ 14].

อุไรพร ดัชฎยาวัตร (2546). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaigoodview.com/library/studentshow/st2545/5-5/no19/vohran.html>. [2553, ตุลาคม 15].

อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท. (2544). กรอบวาทกรรมวิเคาะห์กับกรณีศึกษาไทย. ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดิน.

อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท [ม.ป.ป.]. การสื่อสารการเมือง. เอกสารประกอบการสอน บทที่ 8.

อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท. (2549). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2551). "หมัก" บรรลัย! ศาลมีมติเอกฉันท์ 9 ต่อ 0 ชี้พ้นสภาพผู้นำ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Politics/ViewNews.aspx?NewsID=9510000106895>. [2553, พฤศจิกายน 26].

ASTVผู้จัดการออนไลน์. (2552) นักรบมือตบทยอยร่วมเวที "พธม. ชัยภูมิ" คึกคัก – ดร. คุณเข้ม
มือบแดงถ้อยเริ่มบุกป่วน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.thaiday.com/Local/ViewNews.aspx?NewsID=953000002009>. [2552, มีนาคม 19].

INN, สำนักข่าว (2551). มือบมือตบโหดไล่ปิดล้อมนายกฯที่ไอซีที. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.publichot.com/forums/showthread.php?>. [2554, มีนาคม 19].

MCOT News (2551). มือบมือตบรวมตัว โหดไล่ กมธ. คมนาคม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.publichot.com/forums/showthread.php?t=344501> [2554, มีนาคม 19].

Tara (นามแฝง). (2006). สี่กับความหมาย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.narak.com/webboard/show.php?No=104007>. [2554, มีนาคม 23].

ภาษาอังกฤษ

- Akiyoe, A.A. (1994). "The rhetorical construction of radical African at United Nations metaphoric cluster as strategy". Discourse and Society . 1994 VOL 5 (1). 7-31. Lindon: Sage.
- Balan, S.J. and Davis, D.K., Mass Communication Theory: Foundations, Ferment, and Future. California: Wadsworth.
- Berger, A.A. (1993). Popular Culture Genres: Theories and Texts. California: Sage.
- Berger, A.A. (1993). Narrative in popular culture, media and everyday life. . California: Sage.
- Biswas-Diener, D., Diener, E. and Tamir, M. (2004). The Psychology of Subjective Well-Being. Daedalus. Volume: 133. Issue: 2. American Academy of Arts and Sciences.
- Branham, R.J., and Hartnett, S.J. (2002). Sweet Freedom's Songs: "My Country 'Tis of Thee and Democracy in America. New York: Oxford Univaersity Press.
- Conville, R.L. and Rogers, L.E. (Eds.).(1988). The Meaning of "Relationship" in Interpersonal Communication. Westport, CT: Praeger.
- Danaher, G., Schirato, T., and Webb, J. (2000). Understanding Foucault. Allen & Unwin.: St. Leonards.
- Danto, A.C. (1988). Nineteenth and Twentieth Century Chinese Paintings. The Nation 1988 (246). 581.

DeFleur, M.L., Ball-Rokeach, S.J. Theories of Mass Communication. New York: Longman.

DeVito, J. A. (1991). Human Communication : the basic course. New York: HarperCollins.

Dominick R. Joseph, (1993) The Dynamics of Mass Communication. United state of America: Mcgraw-Hill.

Drew, P. Holt, E., (1998). Figures of speech: Figurative expression and the management of topic transition in conversation. Language in Society. Language in society. 27 (4). pp.

Ellis, D.G. (1999). From Language to Communication. NJ.: Lawrence Erlbaum.

Fairclough, N. (1992). Discourse and Social Change. Polity Press: Cambridge.

Fairclough, N. (1995). Media Discourse. Edward Arnold: London.

Fairclough, N. (2003). Analysing discourse: Textual Analysis for Social Research. Routledge: New York.

Foucault, M. (1972). Archaeology of Knowledge. New York: Harper Colophon.

Foucault, M. (1984). "Nietzsche, Genealogy, History," in Paul Rabinow (ed.) The Foucault Reader. New York: Pantheon Books.

Fillingham, L.A. (1993). Foucault for beginner. Danbury: For Beginner LLC.

Gramsci, A. (1971). Selections from the Prison Notebooks. London: Lawrence & Wishart.

Franzoi, S.L. (2006). Social Psychology. New York: McGraw Hill.

Hall, S. (1997). Representation: Cultural Representations and Signifying Practices. London: Sage.

Hahn, D. (1998). Political Communication: Rhetoric, Government, and Citizens. Pennsylvania: Strata.

Hoggins, S. (2007). Harnessing the Technicolor Rainbow: Color Design in the 1930s. TX: Austin, University of Texas Press.

Infante D.A., Rancer A.S., and Womark D.F., (2003). Building Communication Theory. Illinois: Waveland Press.

Johnson, C.D. (1997). Understanding Of Mice and Men, The Red Pony, and The Pearl: A Student Casebook to Issues, Sources, and Historical Documents. Westport, CT: Greenwood Press.

Matsumoto, H. (2011). Shokvuno fashion design. Tokyo: Kohbunsha Publishers.

McElroy, A., Townsend, P.K. (1996). Medical Anthropology in Ecological Perspective. Boulder CO: Westview Place.

- McLaren, W.W. (1916). A Political History of Japan during the Meiji Era, 1867-1912..
London.: Allen & Unwin.
- Mix,L.L. (1960) A Study in Yellow: The Yellow Book and Its Contributors. Kansas:
University of Kansas Press.
- Miyahara, K. (2009). Communication in Organization: Strategy and Tactic. Saitama:
Shueicha.
- Nakamura, M. (1995). Color: Symbolic and Meaning.. Tokyo: Suecha.
- Osgood, C.E. and Oliver, C.S. (Eds.)(1990). Language, Meaning, and Culture: The
Selected Papers of C.E. Osgood. New York: Praeger
- Petty, R.E., &Cacioppo, J.T. (1996). Communication and persuasion: Central and
Peripheral routes to attitude change. New York: Springer-Verlag.
- Rajchman, J. (2006). The Chomsky – Foucault Debate on Human Nature. New York : The
New Press
- Reber, A.S. and Reber, E. (2001) The Penguin Dictionary of Psychology. London: Penguin.
- Searle, J.R. (2000). Mind, language and society: philosophy in the Real World. London:
Phoenix.
- Searle, J.R. (1969). Speech acts: An essay in the philosophy of language.
Cambridge: Cambridge University Press.

Smith, L. (1977). Transracial Communication. Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall.

Swinburne, R. (1992). Revelation: From Metaphor to Analogy. Oxford: Clarendon Press.

Retrieved Mar 3, 2011. from <http://www.articlesbase.com/management-articles/distorted-communication-2364091.html>

Toulmin, S. (1958). The uses of argument. New York: Cambridge.

Zender., M.. (Eds.) (2006). Advancing Icon Design for Global Non Verbal

Communication: or What Does the Word Bow Mean?.: Visible Language. Volume: 40. Issue: 2. ProQuest LLC. All Rights Reserved.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจิรันดา กฤษเจริญ - จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยรังสิต

- จบการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะ
นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

